

ਬਿੱਠੀਏ ਨੀ ਦਰ ਫਰਾਰ ਦਾਜੀਏ, ਸੀ ਤੂੰ ਨ ਜਾ ਸੁੱਗ ਜਿਹਾ ਦਾ
ਇਕ ਖੱਤ ਜੱਜਾ ਦਾ ਅਫਿਸ਼ਾ ਸੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤੇ ਤੇ ਰੱਖੀ,
ਤਾਹਿਲੀ ਸਾਫ਼ ਰੋ ਸਾਰਾ ਖਤ ਤਹਿਲੀ, ਇਹ ਖੱਤ ਖਾਧਾ ਨਾਂ ਰੱਖੀ
ਮੈਂ ਮਰਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਜੱਜਾ ਜੱਜਾ ਜੀਏ, ਮੈਂ ਤੂੰ ਮੁਖਾਰ ਰੱਖੀ।
ਬਿੱਠੀਏ ਦਰ...

ਭੁੰਗੀਆਂ ਨੱਦੀਆਂ, ਤੁੱਝਾ ਇਕ ਮੁਖਾਰ।

ਮੈਂ ਅਪੁਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਜਾਣਾ।

ਜੇਹੇ ਨਾਂ ਆਏਂ ਵੇਰਾ ਪਾਰਦਾ, ਬਿੱਠੀਏ ਦਰ...

ਅਖਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਰਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣੇ, ਫੁੱਲ ਤੂੰ ਮੈਂ ਤੇ

ਜੇ ਮੈਂ ਮਰ ਬੀ ਅਫ਼ੀਏ ਨੀ, ਜੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ

ਬਿੱਠੀਏ ਦਰ... —